

El Primer de Maig

El proper dimecres, dia 1 de Maig, festa del treballador, les centrals sindicals majoritàries de la comarca tornaran a sortir al carrer per fer conèixer les seves reivindicacions laborals, socials... En aquesta ocasió i davant la magnitud de la tragèdia (altíssim percentatge d'aturats al Vallès amb prop de 40.000 persones sense feina) els sindicats es manifestaran a la capital de la comarca per visualitzar encara d'una manera més directa una situació que ofereix uns quants fronts.

ELS PRIMERS AFECTATS PER AQUESTA crisi que presenta cada dia que passa pitjors resultats són aquelles persones que a més a més de no poder treballar, no cobren cap mena de subsidi, la qual cosa aboca milers de persones i famílies de la comarca a una situació que comença a ser insostenible en afectar petits i grans...

ELS GOVERNANTS, els de la Generalitat de Catalunya i els del Govern central, han de ser conscients del moment preocupant pel qual estan passant aquestes persones, afectades moltes d'elles (la crisi presenta en aquests casos les pitjors cares de la realitat) per d'altres qüestions relacionades amb els problemes amb la banca (moltes famílies veuen com no poden recuperar els seus estalvis per operacions que van dur a terme i que ara resulten de dubtosa legalitat), l'habitatge (les tragèdies dels desnonaments, malgrat la tasca que fan entitats com les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca), i així una llarga llista de despropòsits (retallades en sanitat, ensenyament, serveis socials...) que colpegen durament diferents sectors.

D'AQUÍ QUE EL PROPER PRIMER DE MAIG estigui marcat en vermell per recordar als que tenen l'obligació de solucionar els problemes d'aquest país, que fa dies que s'han passat ja línies vermelles que mai s'haurien d'haver passat. Des de la reivindicació, el Primer de Maig es presenta com una gran oportunitat d'avís que marcarà la temperatura social i laboral (de preocupació general) per la qual passem en aquests moments.

Balanç favorable

La setmana passada en aquest mateix espai recollíem, a manera d'avançada, unes quantes reflexions sobre la diada de Sant Jordi, festivitat que a la comarca es va viure intensament amb la presència al carrer de milers i milers de persones en una mostra de convivència participativa (en dia feiner) que servia per obrir també un parèntesi d'esperança dins d'aquesta voràgine de notícies pessimistes.

LA PRESÈNCIA AL CARRER DE MILERS DE PERSONES va estar acompanyada igualment de la presència dels autors de la comarca, un grup d'autors que, any rera any, i amb propostes ben diferents, presenten els seus llibres. Enguany es va tornar a complir amb la tradició i molts d'aquests representants (veure pàgines centrals) van viure una diada ben especial en la qual van tornar a guanyar els llibres (la lectura ens farà més lliures, més savis i millors) i les roses (impregnades d'amor, que tanta falta ens fa també).

km.
0

PACO MONJA, director

PARÈNTESI ENMIG DE LA TEMPESTA

Els fets (dolents i generals) fa temps que ens demostren que l'anomenat oasi català no existeix. Almenys així ho venim constatant des que el panorama generalitzat de la corrupció ha presentat uns quants casos que fins i tot tenen parada i fonda a la nostra comarca. No saltres, d'exemples, en tenim uns quants i l'il·lustre dels més il·lustres és en **Fèlix Millet**, de l'Ametlla del Vallès, que entra i surt dels jutjats com 'Pedro por su casa'. Quan els problemes i les situacions problemàtiques es presenten, hi ha dies -jornades- en els quals sembla que el sol vol sortir amb força per a fer-nos creure que l'oasi és possible.

Sant Jordi va ser dimarts passat un oasi festiu que es va viure a la comarca intensament al carrer amb els llibres i les roses com a principals protagonistes. Darrera de tant aparentment innocents instruments de convivència i representació ciutadana hi ha, tots ho sabem, un Sant Jordi decidit a presentar batalla a tots els dracs dolents que apareixen d'una i mil maneres. No hi ha dubte que en els temps que corren, a Sant Jordi, se li amontega la feina per intentar desfer les mil i una malifetes que hi ha dins l'oasi. Per tant, que Sant Jordi mati (metafòricament parlant) a qui hagi de matar. Això sí, l'oasi de Sant Jordi, per obra i gràcia dels llibres i les roses, funcionarà durant tota la diada. La pregunta és si l'oasi ampliarà les seves jornades durant els propers mesos o si seguirà la tempesta en la qual ens veiem immersos tots plegats.

Opinió

El nostre tresor més preuat: les nostres escoles

Avui és un dia especial, un dia per a ser optimistes. Avui inaugurarem l'ampliació de l'escola Ponent i, a més, celebrem el seu 25è aniversari. I això, en els temps que corren és una bona notícia, gairebé una heroïcitat. Estem vivint temps convulsos, molt preocupants, en què les agressions al nostre sistema educatiu el fan cada vegada més precari, i les nostres escoles, els espais que vertebraven la nostra societat, que garanteixen la cohesió i la igualtat d'oportunitats viuen el dia a dia a les aules, cada vegada amb més dificultats. I això no ens ho podem permetre.

El model que defensem a Granollers, i que hem anat bastint entre tots plegats durant molts anys, és un model integrador, just, equitatiu, d'atenció a la diversitat i hauria d'estar dotat de recursos suficients perquè la qualitat i l'equitat fossin una realitat a cadascun dels centres, però les contínues retallades a què estan sotmesos ho fan cada vegada més difícil.

Som conscients de la complexitat de la situació, però això no ens ha de fer que assistim impassibles al desmantellament del sistema públic d'educació, perquè retallar en educació és escapar el futur dels nostres infants i joves i això no fa més que agreujar la situació. Sortir de la crisi és una tasca de tots. Tots ens hi hem de posar, però sense deixar ningú pel camí, defensant el que és el nostre tresor més preuat: les nostres escoles, els nostres centres educatius, perquè puguin continuar garantint la funció compensadora de les desigualtats de la societat, perquè puguin continuar sent autèntics viviers d'esperança i de futur.

Els nostres infants i els nostres joves no poden esperar, el seu temps és

ara. Per això, no deixarem de denunciar les agressions al nostre sistema educatiu, no deixarem de reivindicar els recursos necessaris i imprescindibles perquè els infants i els joves de Granollers creixin i es desenvolupin com a persones el màxim possible, i esdevinguin ciutadans i ciutadanes ben formats, competents, crítics, responsables. Ciutadans i ciutadanes lliures que contribueixin a fer de Granollers una ciutat millor, una ciutat més justa i més democràtica. Per això, no ens creurem de braços lamentant-nos. No.

A Granollers fa molt de temps que ens mobilitzem per protegir i servir les necessitats dels nostres infants i joves: des dels mateixos centres educatius apostant per projectes potents i engrescadors, des del món professional col·laborant en els projectes singulars dels centres i acompanyant els joves amb més dificultats, des de les AMPES treballant colze a colze amb els centres educatius, des de les entitats col·laborant amb moltes escoles, i des de la mateixa societat amb voluntaris que donen suport en el dia a dia de les escoles, acompanyen les famílies en el procés educatiu dels seus fills i filles, recuperant el sentit comú de la solidaritat entre ciutadans per aconseguir un servei públic d'educació a la nostra ciutat de màxima qualitat.

Granollers avui celebra que una de les seves escoles que ja té 25 anys, creix. Ha de celebrar també la generositat i el compromís de la seva ciutadania que defensa aquest tresor que és l'educació per a nosaltres. A tots i a totes: gràcies!

Pietat Sanjuán
Regidora d'Educació de l'Aj. de Granollers

Pietat Sanjuán